

עין משפט נר מצוה

הַ

גליון הש"ס
תוס' ד"ה הג"ח וכו' ואין לחוש אי קאי קרא אהלבחא. עיי' מור דף סא: מורה"א ומהלכות:

מוסף רש"י

אשם לא נאמר בו הוא אלא לאחר הקטרת אימוריו. בפסח פ' את אשר והקטיר אותם הכנן המזבח אשה לא אשם הוא והלכ' אשם לא ליפסול בשלל תמיד דאם בהקטרה כתיב הוא הוא והקטרה לאו עיקר הוא וליכא למימר הוא אשם ולא עשקטרו לאמרוי' שלמו דאם הוא עצמו שלל הוקטרו לאמרויו כשר דלמחר' כשנל אשם נשטט במשכב פסחים (ננ:) דנמלאו לאמרויו לא שפדיו לא מעכב כפאה ונאלל הכשר אכל פסח וחטאת כתיב הוא בשחט וזמ פסח הוא חטאת נזיל כתיב ושטט אומר בהקטרה אשכח כל העולה לפי ה' חטאת הוא: ואילא הוא. לאשם לא (מנחות ד.) אשם שניתק לרעהי. שניתק מדין הקרבה ומקטרו לרועה עד שיסתאב דקרי' כל שסתאב מהם כאשם רועה (קטן סוף) אשם שניתק לרעהי. שמתו בעליו או נמספיו בלאחר חטאת ורועה אינן בלין נדבה ומשנמספו לאחר און חקתו לאו נדב' חטאת הילכא גמירי לה (מורה כח:) דמהת ובאשם גמירי הילכא (ע"ס יט.) כל שניתק בלאחר חטאת ורועה אינן בלין נדבה ששם פסחיו היו במקדש ובתע עליונן נדבה ושם היו נמתי' כל מזה דמי חטאת ואשם ומניחין משם קין המזבח עולות כשר לשם ועירות להביט שזוי מדבריו של אהרן כשרים בתם' מותרה (ד' נב:) וזה לא חתמין עד שיוטם חטאתיה לרעייה שטתו פסם כשר לעלות קין המזבח הואיל וסוף קוף דמי' לך היו עומדים (פסחים עג.) וע"ז מנחות ו. וחמורה יח.) לא ניתק לא. דלע' מקטרו לרועה עולת פסח לא מעכב כהן לעולה עדדין שם אשם עליו ובעי עקירה לנמתייה כדליל' לשם עולה בעל דלע' דלע' עקר מיתה שם אשם לא מעכב: והוא בהוייתו ידא. ואשם פסח הוא (שם) ואין מוציין. כלומר אם המיר און מומר, דכל ממזין דמותרה דיעבד הוא דלמחנן כשנעלה קרייתא דפ"ק (וחזיקו סס.)

ליקוטים

אשם שניתק לרעהי ושחטו בתם כשר. פי' דוקא דיעבד, אבל לבחוללה אסור להשחטו עולה, אלא ירעה עד שיתאבד וימכר ויביא דמיותו עולה, כדאמר' פ"ק דשבותות גיזיה לאחר כפרה אסור לפני כפרה. (תוס' רי"ד פ"ו מה' מ"ד)

שיטה מקובצת

מה לחצד השווה שבחן שהן באין בגדר ובגדרה. ועליל אעולה [לא פריך האי פירקא] לפי דרשנא [ופריך שם גליל:] אי' דהוי פירקא כל דהו משום דבאה בגדר ומזהה איכא נמי קולא (ואינה) [דלינה] מכפרת [ונתח] מזה כל פריקת פירקא כל דהו (מחיל קט): [ופריקא כל] דהו מחיל רוי ולא [דמתיח] לגמרי כי [פירקא דמורה דמורה דלמתיחן] (תוס' סוף לא פריך בב"מ דף ד.) **אלא** איבר רבא זאת בו. הלכ' מהו קישא דזאת לא מתי' למימר דאשם לייס וליצי' דאם אישקט לשלמים. לטעי' מהאי קישא דהאי לאש' קישא דשלמים וזכי פריך ליה לקישי לחטאת יתיר ליה מאותה מעבד השתא. אלא נדלה דמתיקשך דהוי פריך אשם לא ליימי כלל מכח דלע' כולל שייך ביה פירקא דאם לאו יאם נדבה מתקשר למיטי חטאת (הוא) כיון דנשטיא בלוי' לכפרה ואפי' בלא קישא והלכ' לא אחיזי כן קישא דשלמים ומשקל מןן סבירא. (כיון דכפרות [לא ידענן] כשאשם לך אימי אותה להשכי' אשם ולאשקא מהאי סבירא, ואחתי קשה אשם אלעזי נמי ליצי' ועל אותה קושא שייך שפיר להכייל קישא דשלמים [וכן דלשקטות] מןן סבירא דמתיקין ליה לחטאת. כן נראה למורי. ואפי' דגם שמה סבירא הוא דכיון דכשר יוצא דכפי' לעיל דלען למיר דכשר תלמאין [כיון דבא] לכפרה ללא שייך ופי' אשם לאו יאם נדבה אפי' אמרי' השתא דמתיקין [א] הקישא דשלמים למיר שאיט מאלת דמי' כשר יאם [ומתיקין דסבירא דלא ליימי כלל] (דקיון דבא לכפרה כחטאת, הלכ' דלמתיחן קישא דשלמים: באי' חזית בו.) אלאש פריך דלע' פריך משאר קריקטת (דאם ביה מתיח) מולא שפתי' ואם כמו שגדרת יו: רש"י ד"ה ה"ח וירבא דרביי' נבי אחת מעבודות הרב. גליון. ואפי' הא כתיב כחטאת הוא דאשעין וכן פון דאלי' לא כתיב ביה הוא ע"כ (תוס' ר"פ):

ה:

חטאת נמי מיקרב קרבה מותרה. ואפי' הכי פסולה שלא לשמה כיון דלמיה בזה לאחר מיתה לשם חטאת כי אם לשם עולה אשם נמי כיון דלמיו קרב להדיא לשם אשם אלא לשם עולה לא דמי לשאר קדשים [ו [ומקשה] חטאת אע"ג דקרב מותרה מיעט רחמנא הוא למסקנא וזו משמע שעומד מוקשה דלימא ליה ר' אליעזר ו אשם נמי כו' נ"ל [א] דגרס ומטאת בז"ו וכל זה מדברי רב ששם וה"פ וחטאת אע"ג דקרב מותרה מיעט רחמנא הוא שלא מכשירנה מדלמאי [א] לאחר מיתה כמו מחיים ומשום הכי אינטריך לריש לקיש לעיל אותה והא דפריך אשם נמי כתיב ביה הוא לאו למסור דבריו של רב ששם קמאי אלא הכי קאמר היכי ממעטת ליה מפסול שלא לשמן מאותה הא כתיב בזה הוא [א] לפסולן:

מיעט רחמנא ודלמאי [א] צכמה מחממות משמע דמדכתיב היא כחטאת נפקא לן עיכובא דלקמן בגמ' (דף י:) דרבי אליעזר אומר אף האשם אי"ל ר' יהושע חטאת נאמר בזה היא כשחטיה [וחי'] ופ"ק דמנחות (דף ד.) חטאת טעמא מאי דכתיב בזה היא ומיתה דלקמן בפירקין (דף י:) גמרא חוץ חוץ [א] מן הפסח והחטאת ויליף לה מקראי אחריו וה"ר חיים מפרש דלריבי מרי קראי חד לחטאת ששחטה לשם עולה וחד לחטאת חלב ששחטה לשם חטאת נזיר ומאורע אע"ג דכולן שטן חטאת מי"פ פסולה כיון דליין בלין לכפר דינן כמו עולות כדאמרין לקמן [ט:] ולא דמי לחטאת חלב ששחטה לשם חטאת [דס] דכשרה וקאם קשה מזה דפריך ברשם מנחות (דף ג:) גבי חטאת חלב לשם חטאת נזיר ומאורע יתכפר דכתיב זאת תורת ומאי פירכא והלא גלי קרא דכתיב בזה היא ונראה דלינטריך היא גבי חטאת לגלוי' אמנחת חוטא ואמנחת קנאות [א] ואשמיה דכתב בזה היא וכמו בפסח (והיינו) דלמר לקמן (דף י:) גבי פסח אלא הוא למה לי כדמתניא כל מקום שנאמר בזה הוא כו' ורבינו ש"י [א] מוחקו משום דלמיה בצרייתא דלקמן וצחנס מחק דשמא היא צרייתא כחוספתא [א] ומיהו קלמ' מיתנה אומאי לריך מרי קראי חד לחטאת וחד לפסח וה"ר יצחק מפרש חד לחטאת נפקא דלא אחי מותרה גופה עולה אלא מותרה עד שסתאב ויציא דמיה עולה וזהו פסולה בשנוי קודש וחד בשעיר נשיא דהוי זכר ומותרו גופיה הוי עולה כי הפריש שמים לאחריות ואימא דלא ליפסול בשלל לשמן ויש שזס כריכותא

דלא מצינן למילף חד מחבדיה דאי הוי כתיב כנשיא דידדיה סגי וז"ע: **הנה"ה** ניתק אין לא ניתק קרא הוא בהוייתו יחא. משמע הכא דניתק [א] לרעייה דלורייתא ומיתה דבפסחים כסוף אלו דברים [א] משמע דהוי דרבנן דמפרש הסם דוקא שחטו פסח דיעבד אכל לבחוללה לא גזירה לאחר כפרה אטו לפני כפרה ולא קאמר גזירה לאחר ניתוק אטו קודם ניתוק וי"ל דה"פ בהווייתו יאה קודם כפרה הלכך איכא [א] כפרה נמי בעי ניתוק גזירה אטו לפני כפרה ור"ת לא גרים כאן ניתק אין לא ניתק לא [א] וכן בפ"ק דמנחות (דף ד.) ולקמן למיה צ"י פרט חטאת (דף קטו:) ולא בתמורה פ' ואלו קדשים (דף יח.) ובא לפרש טעם למה הוא כשר כיון דגמירי דבאשם רועה ומפרש משום דכתיב הוא דמשמע בהווייתו יאה פירוש בהווייתו מה שסופו להיות דהיינו עולה שסופו עומד לכן כשיסתאב ויפלו דמיו לנדבה * ואין לחוש אי קאי קרא אכלתא [א] דכי האי גוונא אשכחן [א] דלמתיחן [א] כשחטאת ממה באשם רועה לא נקט רש"י אלא לפי שמתיקוה חממים וכי גמירי הכי גמירי כל שצחטאת ממה באשם קרב עולה דרעייה דרבנן היא: **נפש אמר רחמנא.** ומשמע דמנפש קדריש וכן כסוף המנחות והנסכים (מנחות קד:) קמתי הכל בא כצותקות חוץ ממנחה דכתיב נפש ומימה דבתורת כהנים דריש נפש ולא יציור קרבנו ולא שותפין ונראה דרישא דקרא מיימי ככל מקום: **ולא קניא** דהו **ואממר** רבי יוחנן. דרבי יוחנן אדרבי יוחנן הוי מצי לאקשוי *:

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

הקיש הכסוז. אשם לשלמים ואין ^(י) משיבין על ההיקס: **אקיש לחטאת.** דפסול: **קשיא** ליה לריש לקיש **אשם משום דלא אחי לאחר מיסה** **לימא** **ליה ר' אליעזר** [א] **אשם נמי אחי לאחר מיסה.** שאשם שמתו בעליו רועה [א] ודמיו נופלין לקין המזבח: **למותרו.** שדמיו נופלין לנדבה כדפרישית: **חטאת נמי.** מותרו נדבה הוא כגון הפריש שתי חטאות לאחריות מתכפר בזאת מהן והשניה מרעה (יומא סה.) והיא קריבה לאחר מיתה בעלים שהרי מתכפר מצבירתה בחייו ואין זו חטאת שמתו בעליה אלאמא מימא חטאת לאחר מיתה ואפי' הכי פסולה שלא לשמה ואשם נמי ליפסול: **מיעט רחמנא** הוא. בשעיר נשיא כתיב כשחטמו (ויקרא ד) ושחט אותו במקום אשר ישחט את העולה לפני ה' חטאת הוא שישחטנו לשם חטאת ואם לאו פסול דהוא משמע בהוייתו יאה אשם לאשם ויהא כשר ואם לאו פסול ומינה ילפי' פסול דחטאת לקמן בפירקין (דף י:): **אשם נמי כתיב ביה אשם הוא.** בלו את אהרן והקטירו ^(ו) המזבח **אשה** לה' אשם הוא בזמן שהוא לשם אשם כשר ואם לאו פסול: **ההוא לאחר הקטרה אימורין** ^(א). דלע"א [א] לפי' מינייה כדמתניא ^(ב) לקמן בפ"ק אכל אשם לא נאמר בזה הוא אלא לאחר הקטרת אימורין וליכא למימר בהקטרה דמצעי לשמו לעכב דהוא עצמו שלא הוקטרו אימורין [א] כשר דלין כפרה אלא דס ^(ג) ואע"ג דכתיב באשם קודש קדשים הוא (ויקרא ו) קודם שחטיה לא ילפינן מיניה דלא משמע לשמו אלא כשכתוב הוא עס שם הקרבן כגון חטאת הוא אשם הוא והיכא דכתיב גבי אחת מעבודת [א] הדס: **שניק לרעייה.** שמתו בעליו או שנמכפרו בזהר וניתק מדין אשם לרעייה שאמרו לו ב"ד הואיל [א] וירעה: **ושחטו פסס כשר.** לעולה הואיל וסופו לקדך המזבח שהוא עולה: **ניסך אין.** דמיעקר שם אשם מינייה נמשמר לרועה וקס סתמיה לעולה לא ניתק לא הוי סתמיה לעולה דלא קרא אשם הוא בהווייתו יאה [א]: **הנהו נמי לייסו וליצלו.** איורשים: **יולדם.** עולת יולדת דלמיה רליה מיניה יציאו [א] ויורשים עולתה מצי ליימו וליצרו איכא אם היא ילדה כו': **מאן לימא דאי אינא כמה עשה גבה.** דיוולדת דלא מיכפרא עולתה עלייהו אלא הביאה [א] מחיים. עולה מכפרת על עשה ועל לא מעשה שניק לעשה דמניא גבי עולת נדבה כתיב ^(ה) ונראה לו מלמד שהמקום מרובה לו ועל מה המקום מרובה לו אם תאמר דברים שחייבין

עליהם מיתה כ"ד מיתה צדי שמים כרת (צדי שמים) מלקות ארבעים חטאות אשמות הרי עונשן אמור הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שניתק לעשה: **למימרא דקני להו.** ליורשין בזמנת קרבן אציהן דקפרכת מכפר עלייהו: **אי כה משום שופפות.** דלאמרין בהמנחות והנסכים (מנחות קד:) הכל בא כצותפות לא חילק הכתוב אלא מנחה שנאמר כו נפש: **ה"ג** [א] **[נפש] אמר רחמנא.** ונפש כי מקריב קרבן מנחה וגו' (ויקרא ב:) **דלין** [א] **ממירין צב.** אם [א] המיר אינו תמורה: **ושותפין** עליהם מיתה כ"ד מיתה דאמר הא אין עולה בזה [א] אלא על עשה ועל לא מעשה שנית